

Labila stabilitate

Prin raportul prezentat în ziua de 6 noiembrie în fața parlamentului, d-l Theodor Stolojan a încercat să dezmințim acuzația care i se aduce guvernului privind lipsa sa de transparență în problemele vitale ale reformei, mai ales. Și nu în ultimul rând, în privința situației de fapt cu care se confruntă România în trecerea la economia de piață, în aplicarea legilor, în ieșirea din gravul impas economic în care se află.

Dacă a reușit, rămâne să aflăm de la cei mulți care, deși au stat în fața televizoarelor cu urechile „larg deschise”, n-au prea înțeles mare lucru despre convertibilitatea limitată a leului, n-au aflat la modul concret

făcând intrarea în scenă fără a-și cunoaște rolul. Ceea ce, socotim noi, poate rata spectacolul, adică îl poate priva de aplauze. Pentru că, oricum, piesa care-i oferă și lui un rol principal, nu mai poate fi schimbată. Nu că nu ar fi cine s-o rescrie, dar și personajele și acțiunea și prologul și epilogul nu pot fi modificate. Așa că...

Nu ne rămâne, în acest caz, decât să așteptăm verificarea noului pas spre reformă pe „pielea noastră”, pe speranța noastră. Oricum, trebuie să avem răbdare. Dacă leul își va reveni din ameteala care l-a cuprins, dacă vaccinul convertibilității limitate se va dovedi leacul potrivit, înseamnă că ne vom mai putea bucura. În orice caz, după toate câte se petrec în economia din România, inclusiv prin așa-numitul „efect al Văii Jiului” despre care dl. prim ministru n-a dat amănunte, ceva trebuie făcut. Ceva care să nu-i dea nimănui posibilitatea să ciștige prin înșelăciune, prin fraudă, prin speculă, prin trafic de influență, ceva care să așeze viața celor mulți pe adevăratele trepte valorice ale economiei de piață.

Altfel vom vorbi mereu de stabilitate, dar ea nu se va arăta nici înainte de viitoarele alegeri și nici după. Și este păcat să sacrificăm speranțele unui popor de dragul unor interese politice sau de altă natură. Pentru că, prea mulți inși dorm cu capul pe perne umplute cu milioane de lei dobândite înainte sau după revoluție pe căi necinstite. Prea mulți „foști” și „actuali” se bat cu pumnul în piept sfidând legile cele mai elementare ale democrației economiei de piață.

Așadar, unde transparență este, trebuie să fie și întransigență și fermitate. Altminteri dizolvarea încrederei celor mulți în vorbă va avea efecte nescontate, nedorite.

EDITORIALUL ZILEI

ce înseamnă această convertibilitate pentru buzunarul lor, pentru viața lor de fiecare zi. De ce? Pentru că, după prezentarea situației catastrofale a economiei românești trecută prin furturile caudine ale crizei energetice, după explicarea pretențioasă a mecanismului indexării salariilor, a creșterii, justificată sau nu, a prețurilor la produse și servicii, după explicarea diferenței catastrofale dintre import și export, diferență măsurată, firește, în dolari, dl. prim ministru a trecut la convertibilitatea limitată a leului, încercând, printre altele, s-o definească ca un fel de colac de salvare pentru noi, acum, în preajma celui de-al doispzecelea ceas.

Și uite așa omului simplu, omului complicat dar fără cultură economică, omului căruia de-a lungul ultimelor trei săptămâni ar fi trebuit cel puțin să i se explice pe limba lui ce înseamnă această „verigă” salvatoare a reformei de trecere la economia de piață, reformă acceptată de poporul român, acestui om i s-a

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII.

nr. 501

Vineri, 8

noiembrie

1991

4 pagini,

3 lei

Solidaritate internațională

„Vă propunem un experiment social inedit”

Inițiativa contactelor si-biene cu Suedia aparține Casei de Presă și Editură „Tribuna”, iar concretizarea și dezvoltarea acestora eforturilor doamnei dr. Adriana Popescu, originară din România, de puțin timp stabilită în Peninsula Scandinavică.

În ziarul nostru de ieri, în interviul pe care l-am luat domnului Bernt Thorell, director tehnic și economic al Teatrului Regal din Stock-

holm, ne-am referit la istoricul acestor relații. În cele ce urmează, vom reda câteva din gândurile și intențiile delegației suedeze, exprimate de doamna dr. Adriana Popescu și dl. Rolf Lööf, secretar al Asociației private de ajutor internațional SWED-ROM-AID.

„Ideea de la care am pornit a fost aceea că România, acum, nu are nevoie numai de haine vechi, ci de mult

mai mult: de mijlocirea și promovarea unor contacte culturale, economice, politice etc. După părerea noastră ceea ce a fost afectat în modul cel mai grav în timpul dictaturii comuniste a fost natura relațiilor interumane. De aceea ne-am gândit la un experiment social inedit pe care îl vom realiza cu sprijinul Facultății de Sociologie

(continuare în pag. a II-a)
Ion Onuc NEMES

Ghici cine vine la... Cotroceni?

În ce privește prognozele privind veștile prezidențiale ale d-lui Roman, aici ne aflăm, deocamdată, în domeniul ipotezelor. Ideea a fost lansată public de noul aliat întru guvernare al FSN, liderul liberal, Radu Câmpeanu, care a prognozat, în cadrul unei întâlniri cu adepții săi din Brașov, că Frontul se va sparge și a opinat că s-ar și sinucide dacă dl. Roman ar candida la Președinție (!).

Nu cunoaștem argumentele pe care și-a construit dl. Radu Câmpeanu acest raționament, pentru că ele nu au apărut deocamdată în presă.

Ceea ce știm cu siguranță este că ziarul d-lui Roman — AZI — nu a încetat să sublinieze că „prognoza de cucuvea” (aluzie la actualul sau vreun viitor locatar al Cotrocenilor?) a bătrânului liberal nu totdeauna se adevărește.

Se mai poate aprecia fără mari riscuri de a greși că dl. Roman se află deocamdată în expectativă, că liderii FSN,

unii dintre ei în ceartă mai mult sau mai puțin fâșișă, fac declarații evazive în ceea ce privește posibilitățile de scindare a Frontului.

Dacă dl. Roman se va hotărî să extragă din FSN un partid social-democrat reformator, iar acesta va fi puternic, va viza mai degrabă recucerirea Palatului Victoria. Dacă se va vedea însă în situația de a nu fi urmat de lume multă și bună, va trebui să formuleze o altă opțiune. Vom vedea, timp pentru limpezirea opțiunilor mai avem încă...

OBSERVATOR

Drama minorității române din Ungaria

La sfârșitul săptămânii trecute ne-a vizitat la redacție dr. Coriolan Brad. Despre domnia sa am mai scris în coloanele ziarului nostru referindu-ne la ajutoarele în medicamente aduse în țară în mai multe rânduri. Vizita recentă s-a soldat cu un nou ajutor în medicamente. Totodată, de Ziua morților, a pus un parastas în memoria părinților săi înmormîțați la Gura Riului. Redacției noastre a oferit acest material pe care îl dăm publicității. În răstimpul pe care îl oferă profesia de medic, dr. Coriolan Brad este un luptător pentru schimbarea imaginii Europei despre țara noastră și oamenii săi, pentru afirmarea și susținerea unor adevăruri ale istoriei noastre, de liberat contestate sau fals afirmate în publicații diverse. În acest sens publică materiale în presa străină, se adresează diferitelor foruri internaționale sau personalități ale vieții politice contemporane. Materialul de față este un exemplu în acest sens.

Am auzit și am citit mult despre protestele minorității maghiare din România, mi-

noritate care se bucură de cel puțin tot atâtea drepturi politice și sociale cit și po-

porul român, dar nu am auzit și nici nu am citit nimic despre drama neamului românesc din Ungaria.

Ungaria, care în trecut fusese un stat multinațional, pentru a face să crească ponderea maghiarilor, a recurs la aplicarea unor metode religioase și politice care în esență au dus irevocabil la genocidul național, etnic, cultural și religios al neamurilor conlocuitoare.

După actul istoric de la Trianon, care a reglementat într-un mod cit se poate de

(continuare în pag. a III-a)
Dr. Coriolan BRAD

Pământul este încă răbdător; dar timpul nu mai așteaptă!

În urmă cu două săptămâni, ziarul nostru (numerele 488 și 489 din 22 și 23 octombrie) publica ancheta „Pământul plînge, dar cei ce trebuie să-l audă sînt surzi”. Din păcate, abia după ce a venit prima zăpadă și a dat bine înghețul, după ce „lacrimile” pământului au înghețat, s-au hotărît și diriguitorii noștri de la cel mai înalt nivel — pentru că ceilalți, Dumnezeu cu mila — să ia ceva măsuri pentru a ajuta puțin amărîta asta de agricultură. Iată de ce am revenit și noi la No-crich, pe urmele anchetei publicate, să vedem ce s-a mai „mișcat” între timp.

Mărti dimineața (5 nov.), la Primărie erau convocați

toți factorii responsabili de la nivelul comunei — primarul, secretarul, specialiștii Camerei agricole, directorul „SERVAGROMEC” No-crich, reprezentantul „ROMCEREAL”,

„TRIBUNA” revine

reprezentanții celor nu mai puțin de 27 asociații agricole constituite, alți țărani din comună. Tema cea mai arzătoare aflată în discuție: cum să se împartă cele 18 tractoare (existente în funcțiune) la toți cei care doresc să semene grâu. Necazul unora era că ei nu doar acum s-au găsit să semene, ci din vreme

au eliberat terenul și au făcut comandă către „SERVAGROMEC” pentru executarea arăturilor, discuit și semănat. Există asemenea comenzi încă de la începutul lui octombrie — și ce vreme frumoasă era atunci! — cu plata făcută anticipat — „o traistă de bani le-am pus pe masă”, spune ing. Vasile Raț de la Tichindeal —, dar nici acum lucrarea nu e încheiată... Sînt de înțeles și necazurile de mecanizare — lipsa motorinei și pieselor de schimb —, dar asta nu-i de loc o noutate. De ani de zile se înțeapă același lucru, însă

(continuare în pag. a III-a)
Nicolae ACHIE

Anunț foarte important!

Conducerea Societății PECO reaminteste tuturor posesorilor de autoturisme că, datorită nesoluționării totale a deficiențelor existente pe plan central în asigurarea livrării ritmice a cotelor de carburanți, SE INTERZICE, CU DESĂVÎRSIRE, SERVIREA BENZINEI ÎN CANISTRE ÎN TOATE STAȚIILE PECO DIN JUDEȚ!

Totodată, roagă onorata clientelă să anunțe operativ conducerea Societății orice încălcare a acestei hotărîri, în vederea luării măsurilor ce sînt impuse.

DIN SUMAR:

■ IDEOGRAME: Sărăcia — muza poezilor și guvernanților

■ Cine (mai) descurcă itele? (în pag. a II-a)

■ Reforma economică și terapia șocului

■ Homer?... și mai cum? (în pag. a III-a)

SĂRĂCIA — muza poetilor și guvernanților

Se știe, sărăcia a fost muza marilor noștri poeți. Astăzi asistăm la un inedit transfer de inspirație. Sărăcia a devenit muza guvernanților noștri. Poate din cauza acestei vitrege realități adevărul nostru (a se înțelege Adevărul Reformei) umbli mai mult cu capul spart. Ar fi nedrept ca în numele acestei păgubitoare inspirații să nu recunoaștem nici un merit guvernanților (foști și actuali), la fel de nedrept ca și când le-am recunoaște pe toate.

Pornind de la această sărăcie care este starea economiei și chiar a națiunii noastre, măsurile inițiate de guvern constituie scopul prezentului. Dar să lăsăm metaforele deoparte și să vedem ce vizează aceste măsuri anunțate ferm de premierul Stolojan. În primul rând — continuarea Democrației și a Reformei ca opțiune fundamentală a poporului român pentru înfăptuirea economiei de piață în țara noastră. Realizarea acestui important obiectiv presupune: în plan politic — organizarea de alegeri libere și corecte, iar în plan economic și social con-

tinuarea fără ezitare a Reformei pentru înfăptuirea economiei de piață în paralel cu asigurarea unei protecții sociale în concordanță cu posibilitățile actuale ale economiei naționale și cu cerința menținerii unei stabilități economice, financiare și monetare.

E greu de presupus că aceste priorități de pe agenda Guvernului vor fi finalizate

IDEOGRAME

ușor și rapid. Mai ales că parlamentarii noștri dovedesc o atitudine cu totul inexplicabilă în adoptarea unor legi fundamentale: Constituția, Legea Electorală și Legea Administrației Publice. Iar pe de altă parte, realitatea de fiecare zi face ca Guvernul să piardă pariul protecției sociale din cauza unor dezechilibre economico-sociale care devin necontrolabile. În acest context, evidențiem aici câteva aspecte cu totul alarmante: în 1965 pentru 1 leu aflat în circulație existau mărfuri în valoare de 2,45 lei, în 1989 de 0,90 lei, în

1990 de 0,43 lei, iar în 1991 pentru 100 lei există mărfuri doar de 9 lei. În atari condiții ni se pare exclusă folosirea oricăror căi neinflaționiste de finanțare a dezechilibrilor economiei noastre. Salvarea poate să vină numai dacă vom schimba rapid structura fizică a economiei românești (fapt ce ne-ar permite o integrare eficientă și competitivă în economia europeană și mondială) și dacă vom trece în același ritm (cu toate riscurile ce decurg din acesta) la convertibilitatea leului, la introducerea unui singur curs de schimb al monedei naționale.

Și nu în ultimul rând, dacă vom înlocui nemunca cu munca, hoția și corupția cu Competența și creativitatea, autoritatea bunului plao cu Autoritatea Legii.

Nu mai așa poate fi învinsă sărăcia care ne macină zilele și nervii, care ne face atît de neîncrezători în zorii zilei de mîine. Numai așa vom putea susține inițiativele (mai mult sau mai puțin inspirate) ale unui Guvern de deschidere, de conciliere națională.

Ioan VIDRIGHIN

numai și numai din teama de-a nu le vedea scumpindu-se iarăși peste cîteva luni?! Este greu de precizat procentul de vină al tuturor acestor participanți la actul de comerț în sine...

Cert este că și aici funcționează sublimul și atît de originalul „cerc vicios românesc”. Întreprinderile de autoturism continuă să fabrice mașini de proastă calitate pentru că ele oricum se vînd, cererea depășește de multe ori oferta, IDMS-urile nu refuză mașinile, pentru că oamenii le asaltează și pentru că oricum Piteștiul nu fabrică mașini mai bune, oamenii le cumpără pentru că doar așa defecte le găsesc în IDMS-uri și se tem să n-aiibă surpriza unei noi scumpiri... Și uite-așa comerțul „cu jucării costisitoare” pe patru roți devine din ce în ce mai înfloritor. Și mai... costisitor!!!

M. U.

Ecouri ♦ Opinii ♦ Propuneri

„Cînd mantaua regească este din piei de oaie”

„Destăinuirile unui hoț”, articol ce a apărut în ziarul „Tribuna” din data de 3 oct. 1991 m-a determinat să scriu aceste rânduri prin care să mă adresez tuturor domnilor Carabulea, care poartă pe umeri (sau ar trebui să poarte) responsabilitățile vieții economice.

Se spune în „destăinuirile” celui ce a scris ziarului că, și înainte și acum, se fură pentru bani. Eu aș completa spunînd că mulți fură pentru avere (a se citi afaceri, bisniț, deci tot bani, dar nu pentru nevoi).

Să ne gîndim fiecare și să ne amintim cîți au fost prinși, nu cu acul, ci cu sacul, mulți fiind salvați de la închisoare chiar de către conducerea întreprinderilor și de către micii ceaușiști, foștii secretari BOB.

Mulți dintre aceștia fură și astăzi și tot cu sacul. Pentru ei ochiul atotputernicului Carabulea (indiferent care ar fi el) rămîne închis. Aceste aspecte sînt însă observate de masa mare de oameni, mai mult sau mai puțin cinstiți, mai mult sau mai puțin săraci, iar reacția va fi promptă.

De ce dacă directorul de la „Sibiana” schimbă coji de cașcaval pe coji de salam cu directorul de la „Scandia”, nu ar schimba și portarii cașcaval cu salam, așa ca de la coleg la coleg? (asta așa ca un exemplu puțin probabil).

Dar nu vreau să continui. Am să citez doar morala fetei „Leul degizat”.

„Cînd mantaua regească este din piei de oaie, Atuncea dregătorii fiți siguri că despoaie”.

De ce spun, nu, domnilor Carabulea, nu înțuiați oamenii în halele de producție, nu supraîncălziți gardurile, nu dublați paza, nu puneți curent de înaltă tensiune, sînt metode

Solidaritate internațională

(urmăre din pag. 1)

a Universității din Stockholm, cu contribuția concretă a prof. Lennart Carlsson și a unor studenți. Experimentul își propune să analizeze natura relațiilor la care ne-am referit și să ajute la reinstaurarea unor norme morale exemplare între oameni, așa cum poporul român a dovedit în existența sa. Centrul social pe care îl vom crea va constitui un model de muncă socială care în funcție de rezultatele obținute va putea fi extins și în alte localități și, totodată, va putea influența politica socială și legislația socială din România. Acest centru va funcționa atît

ca centru de practică pentru studenții Universității din Stockholm cît și ca organ decisiv pentru ajutorarea oamenilor aflați în criză, oamenilor cu probleme sociale și care au nevoie pe termen lung sau scurt de sprijin economic. Baza teoretică a centrului va fi asigurată prin schimburi de experiență cu Suedia, cu persoane competente în domeniile social, cultural, politic, prin cursuri de sociologie, vizite de studiu, contacte bilaterale între Universitățile din Stockholm și din Sibiu. În concluzie, experimentul la care ne-am referit va conduce la cunoașterea și apropierea dintre oamenii țărilor noastre.

Cine (mai) descurcă ițele?

„Subsemnatul Mitrofan Ioan, în vîrstă de 80 de ani, cu domiciliul stabil în Cîsnădie, str. Uzinei nr. 13, vă rog să binevoiți a mă ajuta în rezolvarea unei situații în care mă aflu de mai mult timp.

În timpul vieții mele, lucrînd ca muncitor necalificat la Uzinele textile Cîsnădie, am cumpărat o suprafață de pămînt la adresa de mai sus pe care am construit o casă din cărămidă cu 2 camere de locuit și anexa. Vînzătorul pămîntului, preocupat mai ales de încasarea banilor, m-a tot amînat și astfel m-am trezit că a părăsit țara și eu am rămas fără contract de vînzare-cumpărare. În consecință și construcția s-a efectuat fără documentele prevăzute de lege, dar am fost înregistrat ca proprietar pînă în anul 1979 cînd, fără să știu de ce, conducerea orașului a trecut casa în proprietatea statului, obligîndu-mă să plătesc chirie. Apoi, EGEL Cîsnădie a transferat casa Uzinelor Textile pe motiv că, prin extinderea întreprinderii, se află în spațiul acesteia. Deci, din proprietar am devenit chiriaș și, de curînd, Întreprinderea Textila doarește să mă mute în altă locuință din oraș.

Vă rog foarte mult să interveniți dv. la cei în drept să-mi facă și mie dreptate. Aceste rugămînti le-am făcut la cei menționați mai sus și Primăriei, dar fără rezultat favorabil, fiindcă îmi cer document de proprietate.

Încurcate mai sînt căile vieții, de felul lor, dar în cazul de față chiar dumnea-voastră, d-le Mitrofan, ați pus fără să vreti și fără să știți umărul la încurcarea itelor. După atîția amar de ani greu este să dovediti ceva. Dumnea-voastră puteți dovedi cu martori (și alte probe scrise) în justiție că: ați cumpărat pămîntul de la acel sas; ați construit singur casa. Vedeți și care este situația cu pămîntul — cine figurează ca proprietar? Acel sas sau statul? (s-ar putea să aveți surpriza să constatați că trecerea în proprietatea statului n-a fost „legalizată” prin în-tabulare).

Oricum, va trebui să vă adresați legii. Noi nu avem cum să intervenim și la cine. În statul de drept, dreptatea nu se cîștigă decît prin justiție. Pînă atunci noi nu putem decît să vă ținem partea, gîndindu-ne și la vîrstă dv., rugînd conducerea de la „Textila” să vă lase în pace pînă la clarificarea oficială a lucrurilor. (Ion S.)

„Jucării” costisitoare

Trase literalmente de sfoară, 90 la sută dintre autoturismele Dacia (fie ele break, 1310 sau 1410 în toate variantele, cu sau fără îmbunătățiri) ajung din IDMS actualmente direct în atelierul de reparații al Service-ului.

Proaspeții proprietari se învîrt în jurul mecanicilor și al electricienilor, implorînd să le fie reparate mașinile cu prioritate. Invocînd certificatele de garanție. Încercînd să strecoare în buzunarele halatelor îmbidate cu ulei, cite-un „Brîncuși” sau cite-un „Eminescu”. Dar, piese nu prea sînt și „jucăriile” pe patru roți au defecțiunile pe care le prezintă din start. „1310” TLE fără îmbunătățiri ajunge să coste nici mai mult nici mai puțin decît 526.000 lei, adică o nimica toată, nu-i așa?! La uzina producătoare se fură ca în codru. A intervenit în cîteva rînduri poliția piteșteană. Și procuratura. E în curs de efectuare o anchetă penală și totuși, ie-

șind din Pitești și rîlînd pe șoseaua spre Găiești, ești oprit din kilometru în kilometru de „băieți” bine intenționați care-ți oferă cu generozitate și la prețuri extrem de accesibile, piese de schimb — Dacia. Ziua în amiaza mare, pe un drum circulat, fără ca poliția locului să se sesizeze, fără ca nici unul dintre participanții la trafic să se „supere” și să anunțe autoritățile...

Cine este vinovat pentru calitatea îndoielnică a acestor jucării românești mult costisitoare și mult rîvnite?! Conducerea uzinei piteștene, care nu ia măsuri suficiente de drastice pentru menținerea în parametri normali a calității promise prin cărțile tehnice care însoțesc mașinile? IDMS-urile care recepționează oricum aceste mașini punîndu-le în vînzare? Cetățenii care se înghesuie să le cumpere, chiar și cu 500.000 lei în stare de nefuncționare totală sau parțială,

Și totuși, prin condei vom propaga lumina Foto: Fred NUSS

8 NOI

10,00

Me

lendar

Film

va ac

bește”

muzică

cina

14,00

Meteo

muzica

mond.

șil rut

univer

Limba

Studio

șoare.

Loto.

17,05

limba

Pro p

cranul

animar

cu sal

tualită

20,45

mentar

serial.

— pu

centa”

pozion

lități.

ment

Recom

progra

S

9 NOI

9,00

tal 10

Me

„Anda

coperi

11,30

lă, 12,

zică, 1

Actual

teo. 14

17,30

Arena.

îndrăg

enciclo

Săptăr

22,10

22,55

23,10

„Auror

deodis

Recom

progra

D

10 NO

8,30

neafat

dabra.

serial

„Singu

10,50

Meteo.

nă din

Viața

Hora

ra Rîc

tualită

14,10

deo-Ma

Știință

18,30

dumini

serial.

73, 20,

20,35

„Kami

Dumir

22,35

gărelor

lități.

0,05

din pr

ci

SIBI

„Vinăt

steri”,

13; 15;

Arta

pe Br

rele

13,30;

19,30.

Tine

mul c

roșu”.

15; 17

Nicolae RAȚUȘCA
(Germania)

Reforma economică și terapia șocului

— unificarea cursului valutar al leului —

După cum se cunoaște, miercuri, 6 noiembrie, dl. Theodor Stolojan, primul ministru al guvernului, a anunțat unificarea cursului valutar al leului, acțiune preconizată a fi luată și de guvernul precedent. Prin implicațiile și consecințele pe care le va avea atât pe plan macro, cât și microeconomic, cât și asupra vieții fiecăruia dintre noi, măsura adoptată va determina — mai bine zis se speră să determine — o serie de mutații structurale în economia românească, menite să conducă la ieșirea din criza profundă în care ne zbatem. Explicațiile oferite, inclusiv în cadrul conferinței de presă care a urmat expunerii din Parlament — nu au avut darul de a ne lăsa întru totul pe mulți dintre noi asupra consecințelor pe care le va avea măsura adoptată. Pentru a ne edifica asupra acestora, ne-am adresat d-lui Stelian Braica, directorul Sucursalei Sibiu a Băncii Naționale a României, pentru a ne oferi amănunte.

— D-le director care a fost mobilul real al măsurii anunțate, respectiv a unificării cursului valutar al leului?

— Considerentele sînt cele de natură economico-financiară și vizează restructurarea economiei românești. Mobilul unificării cursului valutar al leului a fost determinat de necesitatea realizării unui fond centralizat de valută care să fie distribuită în mod echitabil agenților economici pentru importul de materiale și produse necesare producției și consumului. Prin trecerea la cursul unio al leului se elimină corupția și vor fi descurajați agenții economici particulari în tendința lor de a păstra valuta fără să o declare, tendință care a condus la accentuarea blocajului financiar al țării.

În paralel, cursul unic valutar creează un stimul pentru organizațiile economice pentru producția de export și asigurarea unei competitivități crescute. Cursul de 60 lei/dolar era fortuit și nu corespundea realității. Acum toți exportatorii vor realiza exportul la noul curs dictat de legile pieței, respectiv, unul realist, echitabil.

— Luni, 11 noiembrie a.c., orele 8 se va anunța noul curs. Deși îl cunoașteți sînt convins că nu-l puteți divulga. Poate ne puteți da totuși niște elemente ajutătoare.

— Cursul va fi o medie ponderată între cel oficial

practicat (60 lei/dolar) și cel al licitației interbancare. Opinia mea este că la început va fi unic datorită cererii reduse. Ulterior însă el va urca la o valoare dictată de cerere și ofertă. Important este faptul că toate operațiunile ce se vor efectua pe teritoriul României vor fi doar în lei, înlăturîndu-se operațiunile speculative.

— Cum se va asigura stabilitatea cursului valutar?

— Singura posibilitate de a o asigura este ea agenții economici (societăți comerciale sau particulari) să iasă masiv cu produse pe piața externă, iar costurile de producție să se situeze sub cursul ce se va stabili.

— Care vor fi efectele asupra agenților economici, dar mai ales asupra noastră, a cetățenilor?

— În prezent sistemul economico-financiar este blocat. Prin vinzarea rezervei de valută pe care firmele o dețin în conturi, blocînd sistemul, vor obține lei necesari achitării datoriilor față de diverși beneficiari sau bănci, deblocîndu-se astfel mecanismul economico-financiar. Se va stimula creșterea producției și, în mod direct, a veniturilor obținute. Firește, însă, nu se poate acoperi faptul că la început populația va fi șocată de unele prețuri. Pentru că la produsele aduse din import la 60 lei/dolar prețul lor va fi echivalent noului curs valutar.

Nu trebuie însă omis faptul că Guvernul va subvenționa în continuare prețul la cele 11 produse de bază pentru populație (pîine, unt, zahăr, energie electrică și termică etc), cât și creșterile de salarii pentru a compensa aceste creșteri.

— Cum credeți că va reacționa piața neagră a bursei valutare?

— Greu de spus. Cert este însă că acțiunea în cauză constituie prima lovitură dată bursei negre. Pentru că „întreprinzătorul” de pe această piață a cumpărat dolarul cu 250—300 lei, dar va fi nevoit să-l vîndă la noul curs, inferior.

În final aș dori să fac o precizare. În conformitate cu noile prevederi, toți agenții economici au obligația să-și depună valuta în conturi curente la bancă, toate operațiunile — așa cum spuneam — efectuîndu-se de acum încolo în lei.

— Vă mulțumim și vom reveni pentru alte lămuriri și precizări.

Dumitru MANIȚIU

Drama românilor din Ungaria

(urmăre din pag. 1)

fireso legitimitatea statelor europene, totuși au mai rămas naționalități incluse în granițele teritoriului actual al Ungariei. Considerațiile se vor urma se referă la minoritatea română rămasă în Ungaria, care în vederea continuării procesului de maghiarizare este supusă în continuare acelorasi metode anacronice dar mereu actualizate de desnaționalizare.

E greu de știut cîți români mai rămăseseră în Ungaria după primul război mondial. O statistică relativ recentă, din 1982 (Statistik des Auslandes din Wiesbaden) pretinde că în Ungaria ar mai trăi 25 000 de români, ce locuiesc în orașul Gyula și în comunele din jurul lui.

Recent, curiozitatea m-a împins să eutrier orașul Gyula, considerat capitala românilor din Ungaria.

M-am oprit în centrul orașului. Plin de afișe și reclame multicolore dar numai în limba maghiară. Am insistat cu interes să pot înregistra cel puțin un subtitlu în limba română, dar nu a fost posibil.

Am pornit în căutarea de interlocutori locali și cum se vîntură părerea că în Gyula o mare parte din populația orașului este de origine română m-am adresat în limba română.

În tentativa mea de a realiza o convorbire în limba română am fost dureros decepționat în sensul că persoanele solicitate au refuzat și unele chiar intrigate să-mi răspundă salutului meu adresat în limba română.

Catedrala română, după aspectul exterior pare a fi un locaș vechi bisericesc, în partea stîngă a intrării principale are fixată o mică tablă cu o inscripție în limba maghiară, al cărui conținut nu l-am putut descifra necunoscînd limba maghiară.

Nu departe, clădirea liceului zis românesc, așezată mai în spatele curții, ce ar purta numele lui Nicolae Bălcescu. Din relatările interlocutorilor mei — elevi ai acestui liceu — i se spune liceu românesc fiindcă o dată pe zi se predă o oră de limba și literatură română, dar nimic din istoria și geografia României. Toate celelalte materii se predau numai în limba maghiară. Organele maghiare de resort care au întocmit programa analitică pentru acest liceu își dau seama că aprofundarea literaturii române, cunoștințele temeinice de geografie și în special de istoria poporului român, sînt un puternic obstacol împotriva maghiarizării.

Strada Eminescu, care pare

a fi singura stradă cu nume românesc în tot orașul, se spune că este în majoritate locuită de români. M-am uitat la numele trecute la intrarea locuințelor. Dacă numele de familie mai este încă românesc, cel de botez este sigur maghiarizat. Din cele relatate de o femeie de origine română, majoritatea căsătorilor sînt mixte și întotdeauna este preponderentă originea maghiară. Dacă cei bătrîni mai știu limba română, copiii lor o posedă puțin iar nepoții lor nu mai vorbesc limba română.

Prin căsătoria mixtă se pierde limba română, numele, religia și obiceiurile românești. Maghiarizarea și a numelui reprezintă ruptura totală de tot ceea ce este românesc și este ultima etapă în integrarea maghiară.

În această situație nu este de mirare că la slujba religioasă de duminică la Catedrala română din Gyula participă 4—8 persoane iar la începutul anului școlar 1990 în comuna Chitighaz unde cel puțin jumătate din populația comunei este de origine românească, numai 12 elevi români s-au înscris în clasa I primară de la școala românească, în timp ce restul au preferat școala maghiară.

Tot de la interlocutorii mei am aflat că în librăriile din Gyula nu există cărți românești de nici un gen, precum nici ziare sau reviste în limba română. Neexistînd mass-media românească, este normal că toate evenimentele să fie prezentate de mass-media maghiară prin prisma intereselor maghiare. Suficient să amintesc evenimentele din 19. Mureș din 1990, prezentate de mass-media maghiară ca o agresiune gravă din partea populației românești sovietice, împotriva minorității maghiare pașnice din România.

Acest genocid cultural acceptat tacit de minoritatea românească din Ungaria duce incontestabil la genocidul etnic. Dar cum poate accepta intelectualitatea românească din Ungaria această situație? Școala și biserica au fost întotdeauna pentru neamul românesc sprijin de nădejde în trăirea și existența neamului nostru.

Dacă situația românilor din Ungaria va persista să rămînă așa cum este în prezent și dacă statutul român se degrevează de responsabilitatea ce o are față de românii ce se găsesc în afara granițelor României, cel puțin pentru minoritatea românească din Ungaria, la orizont se profilează un destin tragic ce va fi plătit cu dispariția ei.

Homer?... și mai cum?

Se zice că numai ignoranții sînt fericiți. Nu-i adevărat. Un om fără cultură nu poate fi decît nefericit. Mă simt vinovat de toate suferințele acestei lumi.

Zilele trecute, întimplător și fără un scop anume, am intrat într-una din sălile Judecătorei din Sibiu. Borfași de tot felul treceau, apatiei și plictisii, prin fața instanței de judecată. Judecătarii încercau să aprindă o scînteie cit de mică în sufletele acestor oameni prin nimic deosebit, ca înfățișare, de noi, ceilalți. Zadarnic. Ochi goi, fețe moarte, gînduri confuze, vorbe impleticite... La un

Asterisc

moment dat este adus în boxă un tînar. Mi se părea, vag, cunoscut deși nu știam de unde să-l iau. „Ruja Vasile, fiul lui...”, născut la... 1957, în satul Amnaș, comuna Săliște, județul Sibiu...”. Mi-am adus aminte. În 1968, în primul an după terminarea facultății, îl avusesem elev în clasa a V-a la Școala generală din Amnaș. Era un băiat slabuț, liniștit, puțin vorbăreț și mucus... A fost judecat pentru furturi din mașini și condamnat la un an și patru luni închisoare. Nu știu dacă m-a văzut. Nu cred, pentru că a stat, mai tot timpul, cu privirea în pămînt. Nu știa nimeni, dar mă simteam vinovat pentru că acel om se afla acolo ca inculpat. Poate că aș fi putut face mai mult ca fostul copil, ajuns acum om în toată firea, să nu se găsească în situația de infractor. Și, apoi, plecînd către un oraș nepăsător și prins de grijile cotidiene, mă gîndeam că România este o țară care dă un mare procentaj de ratați la mîna de locuitori. Învinși de necazuri, ori de lene, ori de inconstiență, ori de alcool, mulți dintre noi ne prăbușim înainte de-a reuși să privim cu încredere spre viitor. Așa ajungem să fim mai mult amăriți decît triști și să ne întrebăm mereu cînd am greșit: cînd ne-am născut aici, ori altădată... Fîindcă este mai mult decît îngrijorătoare starea de incultură a multora dintre concetățenii noștri. Sînt convins că mai bine de 50 la sută dintre cei întrebați dacă au auzit de Homer m-ar fi întrebat: „Homer?... și mai cum?”. Ceea ce este înspăimîntător și explică multe din nenorocirile acestei țări. (n.i.d.)

(urmăre din pag. 1)

grîul tot era semănat la această dată! (li sugerăm d-lui primar să nu-și uite de ce a propus: inventarierea tuturor grădinilor arate cu tractorul și dacă oamenii au bonuri de plată. Poate se află unde se mai consumă motorina...)

La sfîrșitul acestei ședințe, în care s-a încercat găsirea unei „strategii” de lucru pentru a se putea semăna cit de mult se mai poate în această toamnă (iarnă?), am solicitat cîteva lămuriri directorului sucursalei „SERVAGROMECH” Nocrich.

— D-le director ing. Pompei Muntean, cum vor putea face față secțiile de mecanizare ale „SERVAGROMECH” Nocrich solicitărilor masive din momentul de față?

— În primul rînd printr-o organizare exemplară în ce privește parcul de tractoare și mașini, o aprovizionare ritmică cu carburanți și să lucrăm în schimburi prelungite, inclusiv sîmbăta și duminica.

Pămîntul este răbdător

— Am înțeles, însă, că și din punct de vedere tehnic-uman sînteți... handicapați: tractoare insuficiente, tractoriști lipsă...

— De anul trecut, 50 la sută din numărul mecanizatorilor a scăzut prin plecarea sașilor. La secția Hosman am avut 16 tractoare, acum avem 8, la secția Nocrich aveam 22 tractoare, acum avem 11... Plus faptul că de anul trecut am început semănatul în septembrie, acum în 20 octombrie. Anul trecut, la sfîrșitul lui octombrie, eram pe gata cu semănatul.

— Ce se întîmplă acum, după ședința Guvernului?

— Ieri (4 nov. 1991) nu am primit motorină. Astăzi primim două cisterne.

— De cîta aveți nevoie zilnic pentru a lucra la capacitatea maximă?

— Pentru comuna Nocrich, cam 1 500—2 000 l.

— Și în caz că vă „pică” un tractor?

— Cu toate greutățile care le avem cu aprovizionarea cu piese, vom căuta să le menținem în stare de funcționare. Greutățile cele mai mari le avem cu anvelopele de tractor, atît cele din față cît și cele din spate. Tractorul „SERVAGROMECH” Sibiu a fost în fabrică după anvelope și abia a putut să reparatizeze fiecarei sucursale cîte două anvelope.

— D-le director, pentru ce suprafețe de teren aveți comenzi de la asociații pentru înșămînțări de toamnă?

— Pe comuna Nocrich avem comenzi pentru 420 ha.

— Cîte aveți arate din acestea și cîte semănate?

— Arate sînt 340 ha, dar cîte sînt semănate e mai complicat să vă spun, nu am acum o evidență exactă.

Mai trebuie precizat, însă, că aici nu sînt cuprinse alte sute de hectare ale țărănilor care nu fac parte din

nici o asociație, și care apelează pentru efectuarea lucrărilor tot la secțiile de mecanizare ale „SERVAGROMECH”. Cei care nu au acum bani să plătească, pot apela la credite prin „ROMCEREAL”, cu care vor încheia contracte și vor plăti la anul în produse. Necazul este că nu se știe cînd vor ajunge și la aceștia tractoarele...

Ceea ce nu înțeleg oamenii — și nici noi n-am priceput — este că SERVAGROMECH acceptă cu seninătate ca zeci de tractoare și utilaje să ruginească în voie, pentru că nu sînt tractoriști, în loc să le închirieze asociațiilor care își pot găsi tractoriști. Ba mai mult, Asociația „Silvana” din Hosman are și un tractor, dar cînd a apelat la secție să-i închirieze un plug (pentru că noi am numărat într-o zi vreo 10 nefolosite în această toamnă) i s-a refuzat. Nu poate găsi, urgent, o soluție conducerea S.C. SERVAGROMECH Sibiu la aceste propuneri? Acum, cît încă se mai poate lucra...

Cine-l cunoaște?

Cadavrul omului din fotografie a fost găsit în apropierea haltei Ocna Sibiului. Cine poate da relații asupra identității acestuia, este rugat să sune la tel. 310 41, Poliția T.F.

Cu SCHINKER-Reisen SPRE GERMANIA

VĂ STAU LA DISPOZIȚIE:

● două autocare moderne 4 stele, dotate cu fotolii de dormit, bar, bucătărie de bord, toaletă, instalații de climatizare, video.

VI SE ASIGURĂ:

● o călătorie rapidă, plăcută, convenabilă

ITINERARIUL FIRMEI SCHINKER Reisen: Brașov, Sighișoara, Mediaș, Sibiu, Deva, Arad, Nürnberg, Heilbronn, Mannheim, Frankfurt, Siegen, Drabender Höhe, Gummersbach, Köln, Düsseldorf.

DATELE PLECĂRII DIN SIBIU: 11.XI, 22.XI, 30.XI, 9.XII, 16.XII, 23.XII.

— Un simplu telefon la 928/6 51 94 și locul dumneavoastră este rezervat din timp. — 1646 —

Societatea comercială „SEMBRAZ“ S. A. Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Henri Coandă nr. 12,

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ următoarele categorii de personal:

- INSTALATOR
- ZIDAR
- VOPSITOR INDUSTRIAL
- RECTIFICATOR
- ELECTRONIST

Încadrarea se face cu probă de lucru.

Totodată ORGANIZEAZĂ CONCURS, la data de 12.11.1991, ora 9, pentru ocuparea postului de:

● INGINER PROIECTANT — specialitatea T.C.M.

● INGINER PROIECTANT — specialitatea mașini agricole.

Societatea SEMBRAZ S.A. Sibiu funcționează în profil de construcții metalice, construcții mașini agricole și piese de schimb pentru mașini agricole.

Relații suplimentare se pot primi la sediul societății, telefon 3 40 26, int. 45 și 48.

— 1693 —

UNIVERSITATEA din Sibiu

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS, conform Legii nr. 30/1990, următoarele categorii de posturi:

- administrator clădiri
- administrator cămine
- fochiști
- timplar
- lucrător comercial (magaziner)

● șef serviciu social pentru cămine și cantină cu o vechime de minim 8 ani. — 1701 —

Magazinul „LEBADA“

din cadrul Complexului Comercial situat pe Bulevardul Milea — la intersecția cu Calea Dumbrăvii (lingă Cofetăria „Aida“), OFERĂ o gamă largă de produse chimice pentru următoarele domenii de activitate:

AUTO

- antigel
- emailuri (vopsea E-MAUR)
- diluant
- antifon

UZ CASNIC

- detergenți rufe
- detergenți vase
- detergenți obiecte sanitare
- praf curățat veselă
- săpunuri
- hipoclorit

UZ GOSPODĂRESC

- ulei de în sintetic (firnis)
- ulei mecanisme fine
- fitile sulf
- adezivi
- solvenți (terpinol)
- colofoniu
- substanțe pentru deparazitare

COSMETICE

- șampoane păr
- creme cosmetice
- deodorante și parfumuri
- obiecte pentru igienă ș.a. — 1698 —

Teatrul de stat Sibiu

ANGAJEAZĂ:

- PICTOR EXECUTANT

Informații suplimentare, la sediul instituției sau la telefon 1 31 14. — 1691 —

IMPORTANT!

Pentru orașul Cisnădie

D.G.N. TG. MUREȘ — EXPLOATAREA DE GAZE SIBIU

ANUNȚĂ întreruperea furnizării gazelor naturale, în ziua de marți — 12 noiembrie 1991, între orele 9—13, pentru populația orașului Cisnădie, pentru efectuarea unor lucrări în rețeaua de distribuție a gazelor naturale. — 1706 —

„IMPEX“ Sibiu

TRANSPORTĂ persoane Sibiu — Düsseldorf. Facilităm viza.

ANGAJĂM: MECANICI, TINICHIGII și VOPSITORI AUTO.

Informații telefon 1 13 00, orele 10—18, str. 9 Mai 52, Sibiu. — 1703 —

Societatea comercială IOAN și DAN S.R.L.

VINDE:

● televizoare sport alb-negru, diagonala 31, produse de Întreprinderea „ELECTRONICA“ București, în garanție un an.

Program: 7—15, inclusiv simbăta.

Televizoarele se pot cumpăra de la sediul Societății din Sibiu, str. Rusciorului 48, telefon 1 41 87. — 1704 —

Societatea comercială „COMAT“ Sibiu S.A.

(fostă B.J.A.T.M.)

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

- 2 revizori gestiuni C.F.I.
- 1 electrician auto

Condiții de angajare:

● vechime în munca de revizor de 3 ani — salariu negociabil. — 1705 —